Praha dne 16. listopadu 2021
Č. j.: MZP/2021/500/2744
Sp. zn.: ZN/MZP/2021/500/71

U S N E S E N Í

Ministerstvo životního prostředí, odbor výkonu státní správy I (dále jen „MŽP") obdrželo dne 15. 1. 2021 od Krajského úřadu Středočeského kraje (dále jen „KUSK") námitku „systémové podjatosti úředních osob Krajského úřadu Středočeského kraje" (dále také jen „námitka podjatosti") podle ustanovení § 14 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád"), vznesenou **Spolkem Kamýk, z. s.** se sídlem Halasova 714, 252 64 Velké Přílepy, IČO 04498763, ze dne 11. 1. 2021, v rámci procesu zjišťovacího řízení, vedeného pro záměr „Velké Přílepy, obchvat" (dále jen „předmětný záměr") kód záměru STC2341 (dále jen „zjišťovací řízení") dle ustanovení § 7 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon EIA"), vedeného Krajským úřadem Středočeského kraje, odborem životního prostředí a zemědělství pod sp. zn.: SZ_168474/2020/KUSK.

Spolek Kamýk vznáší námitku systémové podjatosti úředních osob, které by mohly v rámci KUSK vystupovat v daném řízení jako úřední osoby či zástupci úřadu. Důvodem podjatosti je dle jeho názoru skutečnost, že má KUSK výrazný zájem na dané věci a vzniká tak pochybnost o jejich nestrannosti při rozhodování.

Podle ust. § 68 odst. 1 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 129/2000 Sb.") stojí v čele krajského úřadu ředitel krajského úřadu. MŽP jako příslušný nadřízený orgán podle ust. § 92 odst. 1 zákona č. 129/2000 Sb., na základě podané námitky podjatosti rozhodlo dle ustanovení § 14 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád"), ve vztahu k řediteli Krajského úřadu Středočeského kraje **takto**:

Mgr. Jan Louška, **ředitel Krajského úřadu Středočeského kraje je vyloučen** z provádění úkonů v procesu posuzování vlivů záměru „Velké Přílepy, obchvat" na životní prostředí dle zákona EIA (dále jen „proces EIA"), oznamovatele Středočeský kraj, zastoupeného Krajskou správou a údržbou silnic Středočeského kraje, p. o., vedeném KUSK pod sp. zn.: SZ_168474/2020/KUSK.

O d ů v o d n ě n í

V rámci výše citovaného zjišťovacího řízení, vedeného KUSK jako příslušným orgánem pro zajišťování procesu EIA, podal Spolek Kamýk námitku tzv. systémové podjatosti. K tomu poukazuje na znění ustanovení § 14 odst. 1 správního řádu a judikaturu, která se touto otázkou zabývala, konkrétně zmiňuje rozsudek Nejvyššího správního soudu („NSS") ze dne 27. 11. 2012, č. j. 1 As 19/2010 – 106 a usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne ze dne 20. 11. 2012, č. j. 1 As 89/2010-119. Podle názoru podatele je v daném řízení důvodné podezření, že v důsledku zaměstnaneckého poměru úředních osob by mohl být jejich postoj k věci ovlivněn i jinými než zákonnými hledisky.

Spolek Kamýk dále uvádí, že předmětný záměr je podmiňující stavbou přeložky II/240 (D7 – D8) a stavby obchvatu Kralup nad Vltavou. Dále je také související stavbou nedokončené severní části Pražského okruhu Ruzyně – Suchdol – Březiněves. Samotná stavba přeložky II/240 vzbuzuje velkou pozornost mezi občany, kterými byla proti trase stavby již v roce 2015 sepsána petice, vznikl Spolek Kamýk a v roce 2017 bylo uskutečněno, po řádném vyhlášení Krajským soudem v Praze (usnesení 43 A 1/2017), místní referendum v obci Velké Přílepy, kterým byla platně a závazně odmítnuta plánovaná trasa přeložky. Ohledně stavby přeložky silnice II/240, stejně tak obchvatu Kralup nad Vltavou a obchvatu Velkých Přílep, jsou vedeny mnohé diskuze a to i v mediálním prostoru. V případě přeložky silnice II/240 se jedná o politicky významný, rozsáhlý a kontroverzní záměr, který přímo souvisí s předmětným záměrem obchvatu Velkých Přílep. Již jen samotný politický význam a kontroverznost stavby těchto záměrů může zakládat důvodné podezření podjatosti úředních osob.

Investorem a zároveň oznamovatelem všech výše zmíněných záměrů je Středočeský kraj, zastoupený Krajskou správou a údržbou silnic Středočeského kraje, p. o.

Podatel také poukazuje na již vydané usnesení MŽP ze dne 21. 12. 2017, č. j. MZP/2017/500/703, kterým bylo delegováno zajištění procesu EIA z KUSK na Magistrát hlavního města Prahy (dále jen „MHMP"), odbor ochrany prostředí a také na rozhodnutí Ministerstva zemědělství ze dne 23. 11. 2020, č. j. 41431/2020-MZE-15111, kterým bylo delegováno zajištění projednávání a rozhodování v řízení ve věci žádosti o vydání povolení podle § 8 a § 15 zákona č. 254/2001 Sb. o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, a podle § 115 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, k vybudování stavby vodních děl souvisejících s dopravní stavbou „II/240 a II/101, přeložka silnic v úseku D7 –D8, II. etapa" z městského úřadu Kralupy nad Vltavou na městský úřad Roudnice nad Labem a z KUSK na Krajský úřad Ústeckého kraje.

Rada Středočeského kraje vyjádřila podporu stavbě přeložky silnice II/240 tím, že přijala usnesení č. 109-24/2020/ZK ze dne 1.6.2020, kterým schválila Memorandum o spolupráci na urychlení přípravy a realizace významných dopravních staveb na území hlavního města Prahy a Středočeského kraje (dále jen „Memorandum"), které se uzavírá mezi Středočeským krajem, Hlavním městem Prahou, Ředitelstvím silnic a dálnic ČR, Ministerstvem dopravy, Správou železnic, státní organizací, jehož součástí je i urychlení přípravy tzv. Aglomeračního okruhu (zejména úseku mezi D7 a D8), které bylo dne 10. 11. 2020 uzavřeno mezi zmíněnými stranami. Z memoranda v čl. I. písm. b) vyplývá zájem úzké spolupráce s cílem urychlení přípravy tzv. Aglomeračního okruhu a přeložek silnic II. třídy napojujících sídla ve Středočeském kraji na Pražský okruh D0. Podatel tak vzhledem k existenci tohoto memoranda považuje za nevhodné pověřit předmětným řízením MHMP, protože riziko systémové podjatosti je v jeho případě obdobné.

Z uvedených důvodů závěrem Spolek Kamýk požaduje, aby krajskému úřadu nadřízený orgán ve smyslu ust. § 131 odst. 4 správního řádu pověřil k projednání a rozhodnutí věci jiný věcně příslušný správní orgán sousedící se správním obvodem KUSK a přímo navrhuje Krajský úřad Ústeckého kraje, vzhledem k tomu, že již byl pověřen vodoprávním řízením k vybudování stavby vodních děl souvisejících s dopravní stavbou přeložky silnice II/240.

Námitky podjatosti doručil KUSK spolu s elektronickou částí spisového materiálu dne 15. 1. 2021 MŽP, analogovou část poté doručil dne 19. 1. 2021. Dne 8. 2. 2021 doplnil KUSK spisový materiál o došlé vyjádření ke zjišťovacímu řízení.

V daném případě se jedná o proces EIA, resp. o zjišťovací řízení dle ust. § 7 zákona EIA, vedený KUSK, odborem životního prostředí a zemědělství, které je příslušným orgánem dle ust. § 22 zákona EIA, nutné pro realizaci předmětného záměru, situovaného na území Středočeského kraje v katastrálních územích Statenice, Velké Přílepy a Kamýk u Velkých Přílep.

Z hlediska namítané podjatosti je nutno uvést, že ust. § 14 správního řádu, obsahující pravidla pro postup při vyloučení osob, u nichž lze pochybovat o nepodjatosti, je nutno aplikovat nejen na případy, kdy je v dané věci vedeno správní řízení dle ust. § 8 správního řádu, ale i v případě jiných postupů v oblasti veřejné správy. Požadavek na posouzení věci nestrannými a nezaujatými úředními osobami tak platí dle ust. § 154 správního řádu i při postupech, v rámci nichž jsou vydávány úkony uvedené v části IV. správního řádu. Dle ust. § 158 odst. 1 správního řádu se tato část aplikuje rovněž na ostatní úkony, které nejsou upraveny v ostatních částech správního řádu. Uvedené nepochybně platí i pro postup dle ustanovení § 7 zákona EIA. V rámci zjišťovacího řízení je předkládaný záměr posuzován buď pro účely upřesnění informací, které je vhodné uvést do dokumentace (záměry dle ust. § 4 odst. 1 písm. a) zákona EIA) nebo pro posouzení, zda záměr, popř. jeho změna může mít významný vliv na životní prostředí. Ať bude výsledek zjišťovacího řízení jakýkoli, předchází mu vždy postup v oblasti posuzování vlivů na životní prostředí, ve kterém tak platí pravidla o vylučování osob pro možnou podjatost. Ustanovení § 14 odst. 3 správního řádu vymezuje, že k podání námitky podjatosti je oprávněn účastník správního řízení. Ačkoliv zjišťovací řízení jako takové není vedeno v režimu správního řádu a není tak správním řízením, ze znění ust. § 7 odst. 6 zákona EIA lze dovodit, že podatel je v případě vydání rozhodnutí dle tohoto ustanovení o dalším posuzování záměru dle zákona oprávněný podat proti tomuto rozhodnutí odvolání. Na základě tohoto postavení, které zákon EIA podateli v probíhajícím zjišťovacím řízení přiznává, lze uzavřít, že tento je oprávněn namítnout ve smyslu ust. § 14 odst. 3 správního řádu v tomto postupu rovněž podjatost úředních osob.

Podle ust. § 68 odst. 1 zákona č. 129/2000 Sb. tvoří krajský úřad ředitel a zaměstnanci kraje zařazení do krajského úřadu. V čele krajského úřadu stojí ředitel. Podle ust. § 69 tohoto zákona je ředitel zaměstnancem kraje, za splnění úkolů svěřených krajskému úřadu v samostatné i přenesené působnosti je odpovědný hejtmanovi. Ředitel mimo jiné zajišťuje úkoly v přenesené působnosti kraje vyplývající ze zvláštních předpisů, je nadřízeným všech zaměstnanců kraje zařazených do krajského úřadu a kontroluje jejich činnost, stanoví jim platy, plní úkoly uložené mu zastupitelstvem, radou nebo hejtmanem. Hejtman/hejtmanka zastupuje kraj navenek, mimo dalších činností stanoví plat řediteli a ukládá mu úkoly, jak vyplývá z ust. § 61 tohoto zákona. Směřuje-li námitka podjatosti proti úředním osobám krajského úřadu, nadřízený správní orgán, tj. věcně příslušné ministerstvo, musí zkoumat podjatost ředitele krajského úřadu (nikoliv však hejtmana/hejtmanky). Lze shrnout, že ředitel krajského úřadu stojí v čele krajského úřadu a je z podstaty věci vyloučeno, aby o námitce jeho podjatosti rozhodovala služebně nadřízená osoba, neboť takové osoby není. Proto musí o námitce podjatosti rozhodnout příslušný nejblíže nadřízený správní orgán, tedy MŽP.

Při posouzení podané námitky podjatosti, tj. vyloučení z projednávání a rozhodování věci, vycházelo MŽP z ustanovení § 14 odst. 1 správního řádu: *„Každá osoba bezprostředně se podílející na výkonu pravomoci správního orgánu (dále jen „úřední osoba"), o níž lze důvodně předpokládat, že má s ohledem na svůj poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o její nepodjatosti, je vyloučena ze všech úkonů v řízení, při jejichž provádění by mohla výsledek řízení ovlivnit.*" Přitom vzalo v úvahu i judikaturu soudů k otázce podjatosti, kterou průběžně sleduje.

V souladu se zásadou předběžné opatrnosti posoudilo MŽP podané námitky podjatosti a shledalo je jako opodstatněné.

MŽP vycházelo ze závěrů rozsudků správních soudů (veřejně dostupných např. na stránkách www.nssoud.cz), např. z usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne ze dne 20. 11. 2012, č. j. 1 As 89/2010-119, publikovaného pod č. 2802/2013 Sb. NSS, navazujícího na jeho usnesení ze dne 27. 11. 2012 č. j. 1 As 19/2010; jehož pojetí bylo následně upřesňováno poměrně rozsáhlou judikaturou, např. rozsudky NSS ze dne 4. 12. 2013, č. j. 3 As 60/2013-26; ze dne 13. 2. 2015, č. j. 7 As 158/2014-30.

V prvně citovaném usnesení, ač vzniklo před účinností novely správního řádu č. 176/2018 Sb. dospěl NSS mimo jiné k závěru, že: *„v případech, kdy rozhoduje úředník samosprávného celku ve věci, která se přímo nebo nepřímo dotýká tohoto celku, není a priori vyloučen pro svoji „systémovou podjatost", avšak je u něho dáno „systémové riziko podjatosti", kvůli němuž je třeba otázku jeho případné podjatosti posuzovat se zvýšenou opatrností oproti věcem, které se zájmů územního samosprávného celku nijak nedotýkají*". Podrobně je rozepsána existence „systémového rizika podjatosti", vyplývající z postavení úředníků územních samosprávných celků na jejich zaměstnavateli (zaměstnanecký poměr) a vyjádřena kritéria včetně možných příkladů pro posuzování důvodů pro vyloučení úřední osoby z úkonů v řízení. Bude se jednat: *„o takové skutečnosti, které naznačují, že zde existuje někdo, kdo má zájem na určitém výsledku řízení, v němž se má rozhodovat, a přitom má či může mít schopnost působit na příslušnou úřední osobu prostřednictvím jejího zaměstnaneckého vztahu k územnímu samosprávnému celku. Uvedenými skutečnostmi mohou být například jevy v politické či mediální sféře, jež předcházejí příslušnému správnímu řízení či je doprovázejí a naznačují zvýšený zájem o výsledek řízení ze strany osob schopných ovlivnit jednání územního samosprávného celku jako zaměstnavatele úřední osoby. Příkladem může být zájem politických činitelů či jiných v rámci územního samosprávného celku vlivných osob … na určitém výsledku řízení (např. na tom, aby určitá stavba, činnost apod. byla povolena, anebo naopak nepovolena); takový zájem lze vysledovat například z různých mediálních vyjádření, předvolebních slibů, konkrétních investičních či jiných obchodních počinů, předchozích snah nasměrovat určité související rozhodovací procesy určitým způsobem apod. Stejně tak uvedenou skutečností může být samotná povaha a podstata rozhodované věci, její kontroverznost či politický význam a s tím spojené zájmy ...".* Signálem nadkritické míry „systémového rizika podjatosti" zpravidla není samotný fakt, že rozhodnutí orgánu územního samosprávného celku bude mít dopad na tento celek (např. dotkne se majetkových či jiných zájmů obce), pro posouzení otázky podjatosti úřední osoby není rozhodná formální procesní role územního samosprávného celku v řízení, v němž se tato otázka řeší. Při posuzování „systémového rizika podjatosti" může hrát roli i *„konkrétní institucionální uspořádání orgánů územního samosprávného celku, o který se jedná, včetně takového faktoru, jako je jeho velikost, s níž je nezřídka spojena míra odstupu konkrétního úředníka od věci, o které se rozhoduje, a od osob, jichž se tato věc týká*".

NSS v rozsudku ze dne 16. 12. 2004, č. j. 2 As 21/2004–67 argumentoval tím, že věcná a místní příslušnost je určena zákonem, a i v jiných případech běžně nastává situace, kdy

účastníkem řízení vedeného orgánem obce je obec sama, přičemž taková situace je zákonem výslovně připuštěna, předpokládána a vyžadována, a proto shledává toto řešení ústavně konformním. K tomu NSS dodal, že úřední osoba v řízení nevystupuje prvotně jako zaměstnanec, nýbrž jako úředník územního samosprávného celku, jehož povinnosti stanovují právní předpisy. Vzhledem k výše uvedenému NSS konstatoval, že samotný pracovní či obdobný poměr úřední osoby k územnímu samosprávnému celku, jež je účastníkem řízení, nemůže být bez dalšího důvodem podjatosti tohoto zaměstnance. Aby byly v takových případech dány pochybnosti o podjatosti konkrétního úředníka, musela by přistoupit ještě další skutečnost, např. důvodná obava z ovlivňování úředníka ze strany zaměstnavatele v konkrétním případě. Uvedený názor NSS rovněž podpořil Ústavní soud dne 6. 10. 2008, sp. zn. ÚS 553/07, když konstatoval, že v situaci, kdy obecní úřad rozhoduje v řízení, jehož účastníkem je sama obec, nelze bez dalšího usoudit na vyloučení zaměstnance obce zařazeného do obecního úřadu pro pochybnost o nepodjatosti. Existuje-li tak riziko systémové podjatosti, znamená to, že je třeba otázku podjatosti úředních osob posuzovat se *„zvýšenou opatrností"* a *„podezřívavostí"* oproti věcem, které se zájmů územního samosprávného celku nijak nedotýkají.

<u>K podané námitce podjatosti a jejímu zdůvodnění MŽP uvádí:</u>

Podle usnesení rozšířeného senátu NSS nelze opomíjet „systémové riziko podjatosti", neboť *„zaměstnavatel může nejrůznějšími prostředky účinně ovlivňovat úředníka při jeho rozhodovací činnosti (od kompetence rozhodovat o setrvání úředníka v zaměstnaneckém poměru, přes udělování finančních a jiných benefitů až po nejrůznější opatření v každodenní praxi, jako je úprava pracovní doby, rozdělení úkolů, uspořádání vztahů mezi zaměstnanci apod.). V pochybnostech pak patrně bude třeba dát přednost vyloučení všech úředních osob z úkonů v řízení"*.

MŽP tedy nejprve zkoumalo, zda se předmětné posouzení ve věci přímo či nepřímo týká zájmu dotčeného územně samosprávného celku, tedy zájmu Středočeského kraje. MŽP považuje za patrné, že Středočeský kraj je oznamovatelem záměru dle ust. § 3 písm. k) zákona EIA. Nelze tak tvrdit, že v daném případě zcela absentuje systémové riziko podjatosti a je nezbytné posoudit, zda se jedná o riziko systémové podjatosti v podkritické míře nebo v nadkritické míře.

Podle MŽP je možné v daném případě usoudit, že systémové riziko podjatosti dané zaměstnaneckým poměrem samo o sobě představuje jisté významné nebezpečí pro nestrannost v rozhodování, které se v daném případě týká i zájmů Středočeského kraje a současně k němu přistupují další závažné okolnosti. Za tyto okolnosti považuje MŽP veřejně prohlašovaný a písemným „Memorandem" ze dne 10. 11. 2020 stvrzený zájem Středočeského kraje a jeho jasnou podporu při urychlení přípravy tzv. Aglomeračního okruhu, zejména úseku mezi D7 a D8, a přeložek silnic II. třídy.

Vzhledem k tomu, že výstavba obchvatu Velkých Přílep je podmiňující stavbou přeložky silnice II/240 (dle závazného stanoviska k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí vydaného MHMP dne 12. 12. 2019, č. j. MHMP 2498581/2019), považuje MŽP tuto stavbu za úzce související se stavbou aglomeračního okruhu. Význam tzv. Aglomeračního okruhu, je vzhledem k chybějícímu úseku pražského okruhu, jehož funkci by stavba patrně dočasně přebrala, značný.

Pokud jde o Memorandum ze dne 10. 11. 2020, pak v něm smluvní strany, včetně Středočeského kraje i hlavního města Prahy, deklarují vzájemnou snahu o součinnost s cílem urychlení přípravy a následné výstavby dopravních staveb, přičemž mimo jiné se v Memorandu konstatuje, že: *„Stěžejním úsilím Smluvních stran tohoto Memoranda je urychlit přípravu*

dopravních staveb tak, aby v konečném důsledku došlo ke zkrácení doby nutné pro projednání a vydání příslušných správních rozhodnutí a zahájení realizace dopravních staveb v nejbližším možném termínu." Dle článku I písm. b) Memoranda mají zúčastněné strany zájem spolupracovat zejména v úzké koordinaci mezi Ministerstvem dopravy, Prahou, Středočeským krajem a Ředitelstvím silnic a dálnic s cílem *„urychlení investorské přípravy a následné realizace všech chybějících částí dálnice D0,..*" *a též „urychlení přípravy tzv. Aglomeračního okruhu (zejména úseku mezi D7 a D8) a přeložek silnic II. třídy napojujících sídla ve Středočeském kraji na Pražský okruhD0 (např. přeložky II/101 nebo 1II/244)*". Přestože Memorandum není právně závazné, vyplývá z něj zcela zřejmá podpora Středočeského kraje, jehož orgán (krajský úřad) rozhoduje, resp. má rozhodovat a vést proces EIA.

Jak již uvedlo MŽP výše, v případě, kdy existuje systémové riziko podjatosti, je třeba otázku podjatosti úředních osob posuzovat se „zvýšenou opatrností" a „podezřívavostí" oproti věcem, které se zájmů územního samosprávného celku nijak nedotýkají. Stačí-li v takovém případě poměrně nízká míra podezření, pak skutečnost uzavření právě uvedených smluv (Memorand), v nichž je deklarována vzájemná snaha o součinnost zúčastněných stran směřující k realizaci i předmětného stavebního záměru, již zakládá důvod pochybovat o nestrannosti zaměstnanců Krajského úřadu Středočeského kraje.

Za skutečnosti naznačující existenci rizika vzniku systémové podjatosti lze také považovat např. vyjádření zastupitele a radního Středočeského kraje, a zároveň místostarosty Kralup nad Vltavou, Libora Lesáka ohledně urychlení výstavby obchvatu Kralup nad Vltavou, který však nemůže být uveden do provozu samostatně (samostatný obchvat Kralup nad Vltavou by byl možný pouze v případě dokončení severní části Pražského okruhu Ruzyně – Suchdol – Březiněves), pouze společně s přeložkou silnice II/240, pro kterou je předmětný záměr, obchvat Velkých Přílep podmíněnou stavbou.

Na základě předchozího textu lze shrnout, že nelze vyloučit ze strany zaměstnavatele úředně oprávněných osob zvýšený zájem na kladném výsledku, resp. urychlení procesu EIA, který je umocněn zmíněným Memorandem. Právě při nepochybném zájmu Středočeského kraje na vybudování předmětné stavby, posílené závazkem součinnosti a úsilím na zrychlení procesů v projednávání, nelze považovat ředitele Krajského úřadu Středočeského kraje, ani další úřední osoby tohoto úřadu za nezávislé ve vztahu k předmětnému záměru, podporovanému orgány Středočeského kraje. Riziko nátlaku či snahy přímo ovlivnit rozhodování (určitými prostředky plynoucími již ze zaměstnaneckého poměru ke Středočeskému kraji) v daném případě tedy nelze vyloučit. Za tohoto stavu nezbylo, než z projednání ve věci vyloučit ředitele Krajského úřadu Středočeského kraje a následně samostatným usnesením pověřit projednáním věci jiný věcně příslušný správní orgán.

MŽP na základě uvedených skutečností konstatuje, že byla překročena kritická míra rizika systémové podjatosti, tj. že skutečnosti naznačují, že by mohlo existovat riziko vzniku systémové podjatosti, nikoliv však, že u KUSK se v konkrétní věci o podjatost skutečně jedná.

Proto bylo rozhodnuto, jak je ve výroku uvedeno.

Na základě ust. § 131 odst. 4 správního řádu pak také pověřilo MŽP usnesením č.j. MZP/2021/500/2745 ze dne 16. 11. 2021 Krajský úřad Jihočeského kraje k vedení procesu EIA.

Pro jasnou informovanost oznamuje MŽP usnesení také dotčeným územním samosprávným celkům dle ust. § 3 písm. d) zákona EIA.

P o u č e n í

Proti tomuto usnesení lze podle ust. § 152 odst. 1 správního řádu podat rozklad do 15 dnů ode dne jeho oznámení, k ministrovi životního prostředí, podáním učiněným u MŽP, odboru výkonu státní správy I, Vršovická 65, 100 10 Praha 10 – Vršovice. Podle ustanovení § 76 odst. 5 správního řádu nemá podaný rozklad odkladný účinek.

Ing. Miloslav Kuklík
ředitel odboru výkonu státní správy I
podepsáno elektronicky

Rozdělovník

Obdrží do vlastních rukou:
Spolek Kamýk
Halasova 714
252 64 Velké Přílepy

Krajský úřad Středočeského kraje
odbor životního prostředí a zemědělství
Zborovská 81/11
150 00 Praha 5

Vážený pan
Mgr. Jan Louška
ředitel Krajského úřadu Středočeského kraje
Zborovská 81/11
150 00 Praha 5

Krajská správa a údržba silnic Středočeského kraje, p. o.
Zborovská 81/11
150 00 Praha 5

Na vědomí:
Krajský úřad Jihočeského kraje
U Zimního stadionu 1952/2
370 76 České Budějovice

Středočeský kraj
Zborovská 81/11
150 00 Praha 5

Obec Velké Přílepy
Pražská 162
252 64 Velké Přílepy

Obec Statenice
Statenická 23
252 62 Statenice